

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 033940 23 Uvp
Banjaluka, 22.5.2025. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sudija Svjetlane Knežević, predsjednika vijeća, Božane Vulić i Merside Bjelobrk, članova vijeća, uz učešće zapisničara Andree Granolić, u upravnom sporu po tužbi Medžlis Islamske zajednice Banjaluka (u daljem tekstu: tužilac), kojeg zastupa punomoćnik Mirza Bajrović, advokat iz Banjaluke, Kralja Petra I Karađorđevića 83a, protiv rješenja broj 15.03-360-252/22 od 2.2.2023. godine tuženog Ministarstva za prostorno uređenje, građevinarstvo i ekologiju Republike Srpske, u predmetu ponavljanja upravnog postupka, odlučujući o zahtjevu tuženog za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 033940 23 U od 6.11.2023. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 22.5.2025. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Odbija se zahtjev tužioca za nadoknadu troškova sastava odgovora na zahtjev.

Obrazloženje

Pobijanom presudom uvažena je tužba protiv osporenog akta i obavezan tuženi da tužiocu nadoknadi troškove upravnog spora. Osporenim aktom odbijena je žalba tužioca izjavljena protiv zaključka Odjeljenja za prostorno uređenje Grada Banjaluka broj 03-361-1250/02 od 29.9.2022. godine, kojim je odbačen njegov prijedlog za ponavljanje postupka okončanog rješenjem tog organa broj 03-361-1250/02 od 25.2.2003. godine.

U obrazloženju presude sud navodi da je tuženi pogrešno zaključio da nisu ispunjeni uslovi predviđeni odredbom člana 234. tačka 9. Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 13/02, 87/07, 50/10 i 66/18, u daljem tekstu: ZOUP) za ponavljanje postupka okončanog rješenjem od 25.2.2003. godine, kojim je odobreno zainteresovanom licu S. M., kao investitoru, da može pristupiti izvođenju radova na izgradnji stambenog objekta P+2+M u B., u Ulici [...], na zemljištu označenom kao k.č. broj 108/9 k.o. B. (stari premjer), što po novom premjeru odgovara k.č. broj 2668 k.o. B.. Ovo iz razloga što je predmetna parcela u zemljišnoj knjizi upisana kao društvena svojina sa pravom korištenja na zemljištu na ime R. G. sa 51/116 dijela i S. M. sa 65/116 dijela, pa kako u postupku izdavanja pomenutog odobrenja, nije učestvovala R. G., to su ispunjeni uslovi da se uvaži prijedlog za ponavljanje postupka i omogući učešće u istom tužiocu koji je, prema rješenju o nasljeđivanju Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 O 203887 14 O od 9.10.2015. godine, testamentarni nasljednik imenovane.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje presude tuženi osporava njenu zakonitost zbog pogrešne primjene zakona. Ukazuje da iz zk.ul. broj 11595 k.o. SP B., proizilazi da je upis prava susvojine u korist tužioca sa 51/116 dijela na nepokretnosti označenoj kao kuća na parceli broj 108/9 bez zemljišta, izvršen na osnovu pravosnažnog rješenja o nasljeđivanju od 9.10.2015. godine, koje je doneseno po proteku više od 12 godine od okončanja postupka čije se ponavljanje traži, što znači da tužilac nije imao pravo da kao stranka učestvuje u postupku izdavanja predmetne građevinske dozvole, zbog čega nije ovlašten ni za podnošenje prijedloga za ponavljanje tog postupka, a koji stav proizilazi i iz presude Vrhovnog suda Republike Srpske broj 11 0 U 025802 21 Uvp od 16.11.2022. godine. Isto tako, nema mjesta ponavljanju postupka ni kada se pojave nove činjenice, odnosno dokazi, koji nisu postojali u vrijeme donošenja rješenja kojim je okončan upravni postupak, a činjenica da je tužilac postao suvlasnik na predmetnom zemljištu na osnovu rješenja o nasljeđivanju od 9.10.2015. godine predstavlja novu činjenicu koja nije postojala u vrijeme donošenja rješenja o odobrenju za građenje od 25.2.2003. godine. Zaostavština prelazi na nasljednike u trenutku smrti ostavioca, a ostaviteljica R. B. rođena G. preminula je 21.8.2013. godine, zbog čega tužilac nije imao pravo da kao stranka učestvuje u postupku koji je okončan rješenjem od 25.2.2003. godine. Zaključuje da tužilac nije bio nosilac prava u odnosu na nepokretnost u vrijeme vođenja postupka i donošenja rješenja broj 03-361-1250/02 od 25.2.2003. godine, a što bi jedino bio osnov za učešće u tom upravnom postupku, odnosno osnov za ponavljanje istog, ukoliko to lice nije učestvovalo u postupku, što je neosnovano izgubio iz vida sud u predmetnoj presudi. Predlaže da se uvaži zahtjev, ukine pobijana presuda i odbije tužba.

U odgovoru na zahtjev tužilac navodi da je isti neosnovan. Sud je u obrazloženju svoje odluke na jasan i sveobuhvatan način obrazložio navode stranaka i ocijenio sve dokaze pojedinačno i u međusobnoj vezi, tako da navodi iz zahtjeva ne mogu dovesti do drugačije odluke odnosno do ukidanja presude. Nejasno je iz kojeg razloga se tuženi poziva na stav presude Vrhovnog suda Republike Srpske broj 11 0 U 025802 21 Uvp od 16.11.2022. godine kad činjenično stanje u tom predmetu nije ni slično činjeničnom stanju u ovoj upravnoj stvari. Predlaže da se zahtjev odbije uz nadoknadu troškova sastava zahtjeva.

Zainteresovano lice S. M. nije dao odgovor na zahtjev.

Razmotrivši zahtjev, odgovor na zahtjev, pobijanu presudu i cjelokupne spise predmetne upravne stvari i upravnog spora na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), odlučeno je kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Predmet odlučivanja u ovom upravnom postupku je prijedlog za ponavljanje postupka koji je okončan rješenjem od 25.2.2003. godine, a u kojem postupku, prema navodima podnosioca, nije učestvovala R. B. rođ. G., iako je upisana sa pravom sukorištenja na zemljištu na kojem je pomenutim rješenjem odobrena gradnja stambene zgrade zainteresovanom licu. Dalje je navedeno da je imenovana preminula dana 21.8.2013. godine, da je u postupku raspravljanja zaostavštine na spornom zemljištu u dijelu od 51/116, za testamentarnog nasljednika proglašen tužilac koji je za predmetnu građevinsku dozvolu saznao kroz postupak koji se vodi kod upravnih organa u vezi zahtjeva Zajednice etažnih vlasnika u Ulici Pope Jovice broj 2, za uspostavljanje jedinstva zgrade i zemljišta u junu 2021. godine, pa da je iz tog razloga podnesen prijedlog za ponavljanje postupka na osnovu odredbe člana 234. tačka 9. ZOUP. Odlučujući o prijedlogu prvostepeni organ je zaključio da je isti blagovremen, ali da je podnesen od neovlaštenog lica, pa je zaključkom od 29.9.2022. godine, prijedlog odbacio. Tužilac je protiv ovog zaključka izjavio žalbu koja je osporenim aktom odbijena, uz

obrazloženje da tužilac nije lice po čijem zahtjevu je pokrenut postupak, ni protiv koga se vodio postupak čije ponavljanje traži, niti je imao pravo da radi zaštite svojih prava i pravnih interesa učestvuje u tom postupku, jer u vrijeme pokretanja istog i donošenja rješenja, nije bio nosilac nekog od stvarnih prava na predmetnim nepokretnostima, s obzirom na to da je pravo sukorištenja u njegovu korist sa 51/116 dijela upisano na osnovu rješenja o nasljeđivanju od 9.10.2015. godine.

Pobijanom presudom uvažana je tužba podnesena protiv osporenog akta, uz razloge koje tuženi nije doveo u sumnju navodima zahtjeva.

I prema ocjeni ovog suda, ispunjeni su uslovi za ponavljanje postupka u kojem je izdato odobrenje zainteresovanom licu za izgradnju stambene zgrade, a u kojem postupku nije učestvovao pravni prednik tužioca koji je u zemljišnoknjižnoj evidenciji na zemljištu na kojem je odobrena izgradnja, upisan sa pravom korištenja od 51/116 dijela.

Odredba člana 38. ZOUP propisuje da je stranka lice po čijem je zahtjevu pokrenut postupak ili protiv koga se vodi postupak, ili koje radi zaštite svojih prava ili pravnih interesa ima pravo da učestvuje u postupku.

U postupku koji je okončan rješenjem od 25.2.2003. godine, a čije se ponavljanje predlaže, odobreno je zainteresovanom licu izvođenje radova na izgradnji objekta u B. u Ulici [...] na zemljištu označenom kao k.č. broj 108/9 koje je u vrijeme izdavanja odobrenja za gradnju bilo upisano u zk.ul. broj 1185 k.o. B. kao društvena svojina sa pravom korištenja u korist pravnog prednika tužioca, R. G. sa 51/116 dijela i zainteresovanog lica, S. M. sa 65/116 dijela.

Izdavanje odobrenja za građenje na zemljištu na kojem su upisani imenovani sa pravom korištenja spornog zemljišta, tiče se oba nosioca tog prava u zemljišnoknjižnoj evidenciji, pa kako R. G. nije učestvovala u tom postupku, to tužilac, kao njen testamentarni nasljednik, ima pravni interes da učestvuje u istom, jer upis tužioca sa pravom sukorištenja u zemljišnoknjižnoj evidenciji na osnovu rješenja o nasljeđivanju iza preminule R. G., a kojoj smrću nisu prestala prava i obaveze, daje mu svojstvo zainteresovane stranke u postupku izdavanja odobrenja za izvođenje radova na spornom zemljištu.

Činjenica da tužilac nije bio upisan sa pravom sukorištenja u vrijeme izdavanja odobrenja za izvođenje radova, ne utiče na drugačiju odluku. Ovo iz razloga što nasljeđivanje predstavlja prelazak određenih prava i obaveza sa jednog na drugi pravni subjekt, pa kako R. G. nije data mogućnost da učestvuje u postupku u kojem se odlučivalo i o njenom dijelu zemljišta, jer prema stanju spisa predmeta proizilazi da o tom postupku nije bila ni obaviještena, to je na njenog nasljednika prešlo pravo da tu nezakonitost otkloni na način da podnese prijedlog za ponavljanje pravosnažno okončanog postupka na osnovu odredbe člana 234. tačka 9. ZOUP, kako je to pravilno zaključio nižestepeni sud.

Pozivanje tuženog na presudu Vrhovnog suda Republike Srpske broj 11 0 U 025802 21 Uvp od 16.11.2022. godine nije od uticaja na zakonitost pobijane presude, jer se u ovom slučaju ne radi o istom činjeničnom stanju.

Slijedom navedenog, u pobijanoj presudi nije ostvaren razlog njene nezakonitosti predviđen u odredbama člana 35. stav 2. ZUS, iz kojeg razloga se zahtjev tuženog odbija na osnovu člana 40. stav 1. istog zakona.

Odbijen je zahtjev tužioca za nadoknadu troškova sastava odgovora na zahtjev temeljem člana 387. stav 1. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09, 61/13 i 27/24), koji se u upravnom sporu primjenjuje na osnovu odredbe člana 48. ZUS. Odgovor na zahtjev nije obavezna radnja u postupku, tako da propustom davanja odgovora ne nastaju nikakve posljedice za stranku. Kako sadržaj odgovora na zahtjev nije imao uticaja na ishod odlučivanja o zahtjevu, ovaj sud ocjenjuje da trošak sastava odgovora nije bio neophodan za okončanje postupka po ovom pravnom sredstvu.

Zapisničar
Andrea Granolić

Predsjednik vijeća
Svjetlana Knežević

Tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić